

for saa vidt som Skilsmissen eller Separationen skyldes Mandens Brøde. Det er ganske rigtigt, som det er fremhævet af den ærede Ordfører, at man ikke i alle Tilfælde kan lade det bero paa dette Spørgsmaal om Skyld, hvorledes man skal bære sig ad, men Skilsmisse og Separation ske jo efter Bevilling, og der gives jo en Mængde Tilfælde, hvor det er ganske utvivlsomt, om Manden har begaaet den Brøde, som har været Aarsagen til Skilsmisse eller Separation, eller ej, og har han det, forekommer det min ærede Kollega og ligeledes mig, at der ikke er Grund til, at Hustruen ikke skulde kunne komme med ind under de Bestemmelser, som gælde for den forladte Hustru, og vel at mærke uindskrænket, saaledes at der ikke skelnes mellem Støtte til hende og Støtte til Børnene. Med disse Par Ord skal jeg tillade mig at anbefale det af min ærede Kollega stillede Ændringsforslag under Nr. 7.

Justitsministeren (Alberti): De Ændringsforslag, som ere stillede af Udvalget, gaa jo ud paa at give Lovforslaget en noget længere Rækkevidde end paatænkt ved dets Udarbejdelse. Jeg skal imidlertid ikke gøre nogen Indvending mod dette, naar det viser sig, at det kan finde Tilslutning fra Rigsdagen. Jeg vil derfor kunne tiltræde de Ændringsforslag, der ere stillede af Udvalget eller af Udvalgets Flertal. Hvad derimod angaar det Ændringsforslag, der er stillet under Nr. 7, og som det ærede Medlem, der nu satte sig, tog Ordet for, vil jeg dog tillade mig at fraraade det. Ganske vist har det ærede Medlem jo fuldkommen Ret i, at der er adskillige, ja mange Tilfælde, hvor det fremgaar klart og tydeligt af den paagældende Sag, hvad enten det er en Domstolssag eller en Administrationssag, at Separationen eller Skilsmissen skyldes Mandens Brøde; men der gives en overordentlig stor Mængde Tilfælde, hvor dette er et ganske uopklaret Forhold. I alle de almindelige Separationstilfælde, hvor Parterne enes om Separation, og ligeledes i alle almindelige Skilsmissetilfælde, hvor Separationen efter 3 Aars Forløb afløses af Skilsmisse, er som oftest dette Spørgsmaal om, hvem der har Skylden for det, der er sket, slet ikke kommet frem, slet ikke blevet undersøgt, saaledes at det, hvis man bagefter skal give sig til at undersøge det, kan medføre meget penible Omstændigheder for de paagældende, uden at man dog i Virkeligheden, efter at der er

gaaet lang Tid, kommer til noget paalideligt Resultat. Jeg skal derfor fraraade Ændringsforslaget under Nr. 7.

Det samme gælder Ændringsforslaget under Nr. 11. Ogsaa dette maa jeg fraraade. Der kan naturligvis være meget, der taler for, at naar vedkommende fraseparerede eller fraskilte Mand har ydet Hustruen, hvad der efter Overøvrighedens Bestemmelse eller Dommen paahviler ham at udrede, da skulde han dermed være fri. Men paa den anden Side er det jo dog hidtil i alt Fald anset som en given Sag, at Manden lige overfor det offentlige har en fuld Forpligtelse, som der neppe er tilstrækkelig Grund til her at indskrænke. Men hvad jeg navnlig har mod Ændringsforslaget, er, at der ogsaa er taget de Tilfælde med, hvor Mandens Forpligtelser ikke ere bestemte ved Overøvrighedens Resolution eller Dom, men ere bestemte ved Separation eller Skilsmissebevilling. Der er Forholdet i de allerfleste Tilfælde det, at de ere bestemte ved Overenskomst mellem Manden og Hustruen, og naar det senere viser sig, at Hustruen, maaske af Iver for at faa Separation, har faaet for lidt fastsat, mener jeg, at dette bør paa ingen Maade gaa ud over det offentlige, saaledes at det offentlige betaler, uden at dette faar Fattighjælps Følger. Man kan jo endogsaa tænke sig Tilfælde, hvor en Mand og en Hustru, der ere enige om at separeres, netop for at fritage Manden for at udrede synderlig meget, sætte Bidraget ganske lavt, til et rent minimalt Beløb, med den Tanke for Øje: Det gør jo ikke noget, thi hvis Hustruen ikke kan leve af disse Bidrag, vil det offentlige skride til og betale det manglende, og det vil ikke faa Fattighjælps Virkninger for Manden. Jeg skal derfor fraraade at vedtage Ændringsforslag Nr. 11.

Med Hensyn til Lovforslagets Titel, der af Udvalget er foreslaaet ændret, skal jeg uden at modsætte mig Ændringsforslaget dog gøre opmærksom paa, at det forekommer mig, at den Titel, man vil give Lovforslaget, ikke ganske kommer til at svare til Lovforslagets Indhold. Thi medens Lovforslaget nu alene angaar forladte, fraseparerede og fraskilte Hustruer osv. og derfor nøje svarer til Titelen, vil Lovforslaget med de Ændringer, Udvalget har stillet, ligeledes komme til at angaa forladte, fraseparerede og fraskilte Hustruer, men det forekommer mig ikke, at man kan omtale den Hustru, der er fraskilt, som Hustru; hun er ophørt at være